

GS 1683

S a m t a l

mellan

Silfwer-Jan den Andra

och

hans Stallbroder

J o n.

Säljes i Tryckeri-Boden vid Lyka Brunn à 2 s. Bilo.

G E O R G H O I M,
Wennlundska Boktryckeriet.

1827.

J o n.

Go'dag, min hedersbror, förlåt, jag dig besvärar.
Är läglighet ett ord att tala unter uns?
Jag har af bladen sett, du flitigt annonserar,
Att du är ärlig karl, och ingen dummer-luns.
Dig lyckan står till tjänst: så länge är du dryger,
Men akta blott din hals, att hon sig dit ej smyger.

J a n.

Swad är ditt ärende? Jag annat har att göra
Än höra hemlig frift; desutom sakta tal!
Det är dig nog bekant, att wäggarne ha öra.
Är något artigt synd, så wet jag du är fal.

J o n.

Ja, men din fina luf, du alltid mig bedrager:
Se'n du har godset fått, hwad du will ge, jag tager.

J a n.

Hwad nu, din usla tjuv, will du min godhet klandra?
Jag framför mången an, ditt tjuvgods har betalt,
När du för dumhet din i kurrans nödgats wandra,
Du war ej utan hjelp; för pengar allt war falt,
Har du en enda gång för hwad jag köpt riskerat?
Min smältugn frälsat mig, när klofhet dig mankerat.

J o n.

Nå, nå, bli ej så het, ännu är tid, min gubbe,
För dig att blifwa hängd, som ock kan hända mig,
Om det i galgen sker, ell' wid en murken stubbe,
Har jag i alla fall en åra framför dig;
Ty om vårt jordklot från ditt wårda skrå wor' fritt,
Janns aldrig någon tjuv, och hwar behölle sitt.

J a n.

Tyst, bror! ty som jag sagt, att wäggarne ha' löra,
Det kunde stå en skurk i någon wrå på lur;

Ponera att en kund ett sådant tal fick höra,
Han kunde höja pris och winna i sin tur;
Nej, låt oss wara sams, och nästans hånwor dela:
Se hwarje småtjuv an, som ej förstår att stjåla.

Det bultar, bror! Gå in i nästa rum, men stilla!

= Kom in! God dag, min wån! — "God dag, Herr
Handelsman!

"Ni handlar, som jag hört, fast Ni betalar illa,
"Med ärligt folk, förstås, som hundköp gifwa kan,
"Min sak är litet sjuk, men Ni kan bra förtjena,
"Det blir emellan oss; wi äro wäl allena?"

= Begrips, gif hit, aha! Guld, silfwer, ädla ste-
nar,

Och ålta perlor med; hwad kostar slumpen? Swar: =

"En femti-dalers plåt: hwart tråd har sina grenar,
Den rummeln rätt förstår, sin skada återtar."

= Se der är den i smått; du är en redlig broder,
Gräf ner ditt synd hos mig, ty här är jordmän gö-
der, =

(Den fremmande går.)

J o n.

Nej, har man sett på fan, hur lyckan till dig swåfwar!
Men akta dig likwål: din hals i fara står.

J a n.

Äh, bagatell, min bror, jag har förgyllda nåfwar,
Och om min åra bränns, mig guld det återstår.
Mitt öde gjort mig djert; dum gjorde mig natu-
ren:

Den dessa dygder har, är ej för galgen buren.

J o n.

Ja, ja, men minns ditt folk och äfwen dina grannar,
Om något kommer horrt, strax är det tjufwens
skuld,

Och uppå dig, min bror, förlåt, strax tankan stannar,
Att du har handlat det, man wet du köper guld;
Om stulet eller ej, det plår detsamma wara,
Och ofta har du swårt att kunna dig förswara.

Hör på: hur gick det sist? Dig packet illa twåla?
I våra tidningsblad på prosa och på vers.

Ja, en war elak nog, som lofte dig att måla
I stentyck; ja, man sökt dig småda hårs och twårs.

J a n.

Hå, bagatell, min bror, jag står på säkra fötter,
Den hin till guffar har, kan bita hårda nötter.

J o n.

Nå godt för dig, min bror, men nu till mina waror,
Här är förlegadt gods från kyrkor och från flott.

J a n.

Så mycket bättre, bror, det medför mindre faror,
Och priset wanligt är: du wet wäl hwad du fått.

J o n.

Ja, far nu wäl, bror Jan, jag wet du mig förlåter,
Om Skam dig nu ej tar, wi träffas säkert åter.
